

Діло

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРІЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар,
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА

25 сот.

† Михайло Галушчинський

почесний член і голова Т-ва „Просвіта“, б. перший командант і організатор Українських Січових Стрільців (УСС), б. директор української гімназії в Рогатині, б. заступник голови „Рідної Школи“, б. голова Т-ва „Молода Громада“, член Надзірної Ради кооперативи „Український Театр“, член Надзірної Ради Т-ва взаємних забезпечень і кооп. Банку „Дністер“, член Управи „Т-ва опіки над українськими емігрантами“, б. член Надзірної Ради Видавничої Спільки „Діло“, член Ц. К. й Екзекутиви Українського Національно-Демократичного Об'єднання, б. сенатор і віце-маршал сенату,

посол і заступник голови Української Парламентарної Репрезентації

помер після п'ятиденної важкої недуги в год. 2:30 ранку в п'ятницю 25. вересня ц. р. Похорони відбудуться в неділю, 27. ве-
ресня в год. 2. пополудні з дому жалоби при вул. Чарнецького ч. 24.

Львів, 25. вересня 1931.

Над будинком „Просвіти“, у самому цен-
трі Львова, в найживішому осередку україн-
ського національного життя, повне знову чор-
ний прапор, символ жалоби і смутку, яким по-
крився цілий наш край наслідком смерті
голови „Просвіти“ Михайла Галушчинського.
Бо кому на галицькій і волинській землі неві-
дома постать Покійника? У чий уха не відби-
лося це ім'я? І вороги і приятелі бачили в По-
кійному небуденну індивідуальність, бачили
цілого діяча українського національного
табору. І Покійним сходить у могилу жива
частина історії галицького народу за останніх
30 літ, тобто за час одного людського поколін-
ня, жива частина тієї історії нашого життя, в
якій Покійний був співтворцем, подекуди й кер-
манцем. Передчасна смерть на превеликий
жаль не дозволила Покійному кинути на па-
пір для майбутніх поколінь усіх споминок про
свою творчу працю на найрізноманітніших ві-
дтинках громадського фронту, дарма що він
притримувався до описання таких споминок.
Громадська праця абсорбувала його все до тої
міри, що вимоги приватного життя відходили
на задній план. Жив Покійний незвичайно
скромно, просто анахоретично, бо його душа і
серце були вразливі не на свої, але передовсім
на загально-громадські потреби. Втрата Михай-
ла Галушчинського для українського націо-
нального життя є одним з найважчих ударів,
які його навістили останніми часами.

Покійний Михайло Галушчинський уро-
дился дня 26. вересня 1878 р. в селі Звинячі,
чортківського повіту, де його батько був свя-
щенником. Середню школу покінчив у Терно-
полі, де належав до славної в історії початків
нашого національного відродження, тайної тоді
„Студентської Громади“. Університетські
студії відбув у Львові та Відні. Був одним з
організаторів і референтів першого україн-
ського студентського віча, яке перед війною
зацікавляло було важку, жертвенну і довгу
боротьбу за український університет у Льво-
ві. Крім того був головою студентського Т-ва
„Академічна Громада“ у Львові, а в часі від-
ленських студій головою славного Т-ва „Січ“.

Після скінчення студій присвятився учи-
тельському званню в середніх школах. Від
1904 до 1909 р. був учителем гімназії у Золо-
чіві, де розвинув великанську працю в освіті,
поборюючи послідовно, вперто і рішучо здав-
на вкорінене там москвофільство. У Золочіві
виявився надзвичайний організаційний талант
Покійного. Він сховає плішки цілий золочів-
ський повіт, позасполював там численні чи-
тальні „Просвіти“ та виголосив у них сотні по-
пулярних викладів на загально-освітній темі.
Його заходами повстала в Золочіві перша у
наш час прилюдна бібліотека-виписувальня. Але в
часі праці Покійного в Золочіві улагодився
в нього крім організаційного, ще й великий
педагогічний талант. З уваги на цей останній
Українське Педагогічне Т-во поклало його
на становище директора української приват-
ної гімназії у Рогатині. Ставши директором
тієї школи, Покійний поставив її як під педа-
гогічним так і під внутрішньо-організаційним
оглядом на небудулу не тільки в нас, але й у
наших сусідів чистоту. Вся прилюдна шкільна
й громадська як українська так і польська

опінія однодушно признала цю гімназію ара-
зовою. Галицька Краєва Шкільна Рада при-
знала Покійного винятковим і аразовим дирек-
тором та доручувала йому кілька разів виго-
лошувати наукові реферати на педагогічні те-
ми для всіх директорів галицьких середніх
шкіл, а попри те ще й інформаційні реферати
для тієїж аудиторії про устрій та методи нав-
чання в рогатинській українській гімназії. Де-
які з тих рефератів були друковані й у фахо-
вих польських журналах. Попри педагогічну
прать Покійний у Рогатині й Рогатинщині
величезну заг.-громадську працю, зокрема на
освітньому полі. Вже там почав Покійний від-
даватися теоретичним і практичним студіям
над справами позашкільної освіти. Вислідом
тих праць було зорганізування першого в нас
(на цій нашій національній території) т. зв.
селянського університету в Черчу (вищі за-
гально-освітні курси).

Вибух великої війни у 1914 р. відірвав і за-
початкував у житті великого Покійника нову
добу. Він став на чолі і був першим коман-
дом Українського Легіону (Українських Січо-
вих Стрільців), які відіграли загально відому
позитивну роль в переломних часах наших
національно-визвольних змагань.

Після розвалу Австрії понав у один з
польських таборів для інтернованих (за Ав-
стрії в останні її дні займав військове ста-
новище в Зах. Галичині), а вирвавшись звід-
там осів у Львові, де став одним із чільних ді-
ячів Українського Громадянського Комітету,
що опікувався й давав поміч українським
політичним в'язням та інтернованим. На тому
становищі розвинув з головою того комітету
хором Степаном Федаким незвичайно рухливу
та відповідальну працю. У Комітеті працював
аж до його звільнення. Попри те працював
тоді у Головному Управі „Рідної Школи“ та в
Головному Відділі Т-ва „Просвіта“.

У квітні 1923 р. по смерті пох. Івана Киве-
лька став головою Т-ва „Просвіта“ і пробув
на цьому становищі до кінця життя. В осіні
1921 р. після атентату молодого С. Федака на
львівського воєводу понав у тюрму, в якій про-
сидів кругом два місяці. У 1924 р. усунули По-
кійного з державної служби в українській гім-
назії за те, що на учительській конференції
запротестував проти розпорядків Кураторії
Львівської Шкільної Округи, якими обмежено
права українських шкіл. З державної служби
усунули Покійника з тим, що позбавили його
права на емеритурі. Доперва шляхом кілько-
х судових процесів вдалось Покійному
дійти до малої емеритури.

Стративши державну посаду, Покійний
віддався цілковито освітній праці у „Просві-
ті“. Попри теоретичну роботу над проблемами
позашкільної освіти, публікувану в періодич-
них Т-ва, кинувся у мир організаційної праці.
Він обіхав усю українську національну тери-
торію в Польщі, виголосив тисячі викладів у
найрізноманітніших місцевостях і сотні свято-
них промов при всяких нагодах, зокрема на
освітніх святах і академіях. А був Покійний
без сумніву одним з найкращих промовців,
яких носила наша земля.

Та велике замилування до громадських
справ не обмежили і в тому часі діяльність

Покійного виключно тільки до „Просвіти“. Він
став одним з основоположників і керівників коопе-
ративно-виписувальних книжок „Ізмаргад“. Він
був діяльним членом і членом Надзірної Ради
кооперативи „Український Театр“. Він був
першим головою Т-ва „Молода Громада“. Він
був і членом Надзірної Ради Видавничої Спіль-
ки „Діло“. Він накінець належав до всіх укра-
їнських установ, що мали загально-громад-
ський характер, а при тім мали якунебудь
творчу стичність з національно-культурними
інтересами українського народу.

Будучи незвичайно чутливим і вразли-
вим на всі прояви громадського життя, за-
бирав прилюдно, на сторінках преси дуже ча-
сто голос у всяких злободневних питаннях.
Був одним з найкращих і найцінніших спів-
робітників „Діла“, а попри те розсилав свої
статті на сторінках усіх інших українських,
національних органів преси. До останніх ча-
сів був головою Української Видавничої Спіль-
ки, що видає місячник „Літературно-Науко-
вий Вістник“, на сторінках якого опублікував
не одну свою цінну працю на освітній темі. Ю-
вілейні Загальні Збори „Просвіти“ в 1929 р.
іменували Покійного своїм почесним членом
за всю працю і всі заслуги для українського
народу на всіх діяльних життях.

Не вехтував Покійний і такою відпові-
дальною ділянкою нашого життя як націо-
нальна політика. І тут був активним і тут про-
явив багато енергії та іскри вкрайньої волі, і тут
стояв усе на сторожі національних украї-
нських цінностей та здобутків. Це передовсім
член Української Національно-Демократичної
Партії, перебував з нею усі великі й світлі мо-
менти так само як найприкращі хвили націо-
нального лихоліття. Вірний їй, дисциплінований
та повний почуття великої відповідаль-
ності, виконував беззаперечно все, що йому
партія доручала. Від 1925 р. тобто від по-
станова Українського Національно-Демокра-
тичного Об'єднання був членом Центрального
Комітету і членом Екзекутиви. У 1928 р. при
виборах партія висунула його кандидатуру на
посла до варшавського сейму. Його й вибрали
послом зі станіславівської виборчої округи.
Однак тоді з доручення партії посольський
мандат зложив, а прийняв натомість мандат до
сенату. Як сенатор, став віце-маршалом сенату.
У важкі дні минулої осені й минулорічних тра-
гічних одій після арештування цілого партій-
ного проводу був одним з тих, що, наражуючи
своє здоров'я та особу, проявив найбільше
ініціативи у боротьбі з лихом. При виборах
минулої осені прийняв йому посольський ма-
ндат із станіславівської округи, який Покі-
йний прийняв та став одним із асист. голови Парл.
Репрезентації, але не раз і не два заявляв в
УНДО, що хоче цей мандат зложити до розпо-
рядку партії наслідком неперервної та
вигідної наївки деяких одиниць з боку партії
проти особи Покійника. Нема сумніву, що важ-
ко пережити Покійним минулорічні події, як
і деякі факти після них, а далі і задала на-
гілка маловідповідальних одиниць проти його
особи в великій мірі інтенсифікували розви-
ток недуги, яка й загінала цього великого і
світлого громадянина, великого, жертвенного
патріота, а до того людини з золотим серцем у
могили. В. Я. П.

Пляни і дійсність.

Виконання „пятилітки“ в ССРР.

В статті на подібну тему в „Ділі“ з дня 15. травня ц. р. названо радянську „пятилітку“ імпровізацією. Що так є, стверджують оголошені в останніх числах „Економіческой Жізни“ дані про продукцію радянської тяжкої промисловості в першій півроці ц. р. Згідно з цими даними випродуковано в ССРР за той час 2,350.000 чугуна, 2,609.000 тон сталі та 1,917.000 тон готових залізних продуктів.

Оскільки порівнюємо ті дані дійсної продукції, з даними продукції п'янованої оголошеними Вищою Радою Народного Господарства на початку ц. р., то розбіжність поміж ними є дуже велика. Продукційний план на перший півріччя ц. р. виконано в тяжкій промисловості ледви до 58 проц. Взагалі дійсна продукція тяжкої промисловості в першій півроці ц. р. у відношенні до такого самого періоду м. р. зменшилась в ділянці чугуна на 1,3 проц., в ділянці сталі на 13 проц. та в ділянці готових залізних продуктів на 31 проц.

Згідно з пятиліткою продукція чугуна в ССРР повинна досягнути в 1933 р. найменше 17 мільйонів тон. Тимчасом пятилітка вже в цій році цілковито заломалась. Невиповнення плану в самій тільки металургії виносить 42 проц., те саме явище виступає і в інших ділянках радянської промисловості. Зрештою сучасна продукція ССРР не лише не вказує на виконання плану, але навіть зменшується у відношенні до минулого року. Все це доказує нереальність пятилітки і... хіба тільки імпровізаційні здібності керівників радянського народного господарства.

Радянський уряд, створюючи цілу низку стало доповнюваних (читай збільшуваних) продукційних плянів помилився в своїх обчисленнях на — 42 проц. Тимчасом автор цієї статті вибрав при своїх обчисленнях*) один з перших

радянських продукційних плянів, зазначаючи, що є він можливий до переведення. План цей виконано 90—98 проц., себто помилка виносить ледви 2 проц.

Це заломання пятилітки пояснює „Економіческая Жізн": браком механізації підприємств, дезорганізацією транспорту (а тим самим неточністю постачання сировини для тяжкої промисловості), та злого фінансовою господаркою підприємств. Однак найважливішою причиною заломання пятилітки вважає цей початковий економічний орган ССРР злу організацію праці у промисловості. В ССРР є тепер нестача технічних сил та кваліфікованих робітників. Взагалі в ССРР є у робітників тенденція до втечі з промислу (флюктуація робітників за 5 місяців ц. р. виносила 48,3 проц.), на що впливає поганий апровізаційний та мешканевий стан.

Це все тільки посередні причини, бо на нашу думку, головною причиною заломання пятилітки є неплановість у кермуванні народним господарством держави, яка проявляється в розбіжностях поодиноких галузей народного господарства поміж собою. Радянський уряд форсує експорт, підчас коли людність Союзу голодує, творить нові пляни, зовсім не оперті на торговельній калькуляції (будує на Уралі 2 металургійні підприємства, з яких одно не має в промірі 2.000 км. вугілля, а друге залізних руд) та вкінці переводить „індустріалізацію“ всупереч рішучій структурі Союзу.

Не треба бути пророком, щоб можна твердити, що продукція радянської металургії в 1933 р. не перевищить першого пляну „Глава чермета“, який виносить для чугуна 6,395.000 тон, для сталі 6,731.000 тон та для готових залізних продуктів 5,255.000 тон. В кожному випадку вище подані числа будуть ближче правди, ніж п'янована в теперішньому часі продукція чугуна на 17. міль. тон. Про це переконуємося при кінці пятилітки.

Евген Чехович.

*) Стаття з дня 20. вересня 1930 р. в числі „Hutnika“ п. н. „Stan Hutnictwa Żelaznego Z. S. R. R.“

Австрія виконує женецькі зобов'язання.

Австрійський уряд повідомив фінансовий комітет Ліги Націй, що на т. зв. Головній Комісії австр. Національної Ради прийнято одноголосно слідуючу постанову:

„Наслідком ощадностей характеру особового й річевого, видатки у бюджеті на 1932 рік будуть знижені щонайменше до суми 1900 міль. шилінгів. Крім того бюджет передбачує 100 міль. на покриття короткочасних кредитів. Прибутки будуть преліміновані щонайменше на суму 2 мільярдів шил. Також в 1933 році бюджет візьме під увагу 100 мільйонів шил. на покриття короткотермінових кредитів. Ще в 1931 році

заведеться ощадности на бодай 35 мільйонів шилінгів.

Тою одноголосною постановою виконано передумову женецького фінансового комітету для підтримки австрійських позичкових заходів. Австрійський уряд зрезигнував з пляну перевести знижку урядничих платень шляхом „примусового розпорядку“ й включає цю акцію до бюджетового прелімінаря. Цей останній, з вищенаведеними напрямками, ввійде в найближчому тижні на пленум Національної Ради (парляменту), де буде безумовно у швидкому часі прийнятий.

Перед переворотом на Угорщині?

Від останньої зміни кабінету графа Бетлена на кабінет графа Кароля, не вгавають вістки про можливість поважних політичних заворушень на Угорщині. Згадану зміну переведено, як відомо, під натиском Франції, щоб відірвати Угорщину від впливів Німеччини, які особливо виразно проявилися підчас останньої історії з австро-німецьким „аншлюсом“ (митною унією). Німецький фінансовий крах погіршив господарську ситуацію Угорщини ще дужче і примусив її бути послухною бажанням Франції. А проте зміна уряду не принесла — бодай покищо — уграм великої полєкші. Чеські часописи впевняють, що малярський уряд не має грошей на виплату урядовцям на день 1.

жовтня і що великі приватні підприємства не є у кращому положенні. Торговельне життя зовсім замерло. Ідуть лише масові закупи харчів — з острахом перед революцією.

Військовий міністр Гембеш заявив, що нічого боятися заворушень, бо військо, жандармерія і поліція є приготована на всякий випадок. Цим дав він пізнати, що уряд здає собі справу з неспокойних настроїв. З другого боку не є виключено, що самі урядові кола перебільшують небезпеку ситуації і пускають тривожні поголоски, щоб мати нагоду проклямувати військову диктатуру. В усякому разі — Угорщина може швидко пережити поважні дні.

Непевна ситуація на Далекому Сході.

Про події на Далекому Сході у конфлікті між Японією і Китаєм доходять звістки різного характеру, інколи цілком взаємно собі суперечливі. Ці суперечности не дозволяють скласти ніякого ясного образу ситуації, при чому на перший плян виринає питання не території, яку вже зайняли японці та ще можуть зайняти, а тих чинників, які стоять за кулісами цілої акції.

Щодо інтервенції Ліги Націй, то одна телеграма каже про рішуче відкинення японським урядом посередництва Ліги Націй, яка — мовляв — не є в даному випадку компетентна інтегрувати, — з другого боку чуємо, що японський делегат при Лізі Націй має дістати уповноваження, на основі яких має лагодити конфлікт з делегатами Китаю під авспіціями Ліги. Японський посол у Вашингтоні ніби то повідо-

мив американський уряд, що Японія приймає надалі інтегральну приналежність Манджурії до Китаю і що тут іде лише про військові конфлікти льокального характеру, з другого боку читаємо про відплив на китайські води великих одиниць японської військової флотії й про іменування бурмістром Муклену якогось японського полковника, що ніби то — як впевняють китайці — є відомим прихильником японсько-китайської війни, що вирішила б усі спірні проблеми (м. ін. і Манджурії).

Неясним є також становище Совітів. Радянська преса вживає весь час надзвичайно стриманого тону, коли говорить про акцію японців, зате накидається лише на Лігу Націй і її безсилність та на „імперіалізм капіталістичного світа“. Таємна конференція між членами

† Михайло Галушинський

б. отаман УСС, член-основник і перший голова Т-ва „Молода Громада“ помер після тяжкої хвороби дня 25-го вересня 1931 р.

Виділ „Молодої Громади“ подаючи що сумну вістку до відомо П. Т. члена, знає всіх до корпоративної участі в сумному похоронному обряді.

Збірка всіх членів Т-ва „Молода Громада“ дня 27-го вересня ц. р. (неділя) в год. 13-30 коло дому жалоби при вул. Чарнецького, ч. 24. Виділ Т-ва „Молода Громада“.

рад. уряду в Москві й японським послом скріплює підозріння, чи може Москва не є в тихому порозумінні з Японією, щоб використати нинішню глибоку внутрішню кризу Європи й Америки та перевести поділ Манджурії актами військової окупації. Але тут же читаємо про можливість російсько-японського удару на випадок, коли японські частини ввійдуть до Харбіна, який є вузловою станцією східно-сибірської залізниці, одної з найважливіших артерій СРСР.

Тут знову вперто втримується звістка, що поміж японським урядом, як політичною владою, та вищими військовими колами нема гармонії і що командування японських військ у Манджурії не підпорядковується наказам політичних чинників у Токіо. Колиб це було правдою, тоді осередком найцікавіших — і рішучих — подій сталоб само Токіо, в якому уряд мусів би боротися за втримання свого авторитету. Т. зв. військова партія грала в Японії завжди деяку роль, що дала себе відчувати м. ін. у справі морського порозуміння між Японією, Англією й Америкою. Знаємо з всесвітньої історії, що націоналістично настроєні старшини генерального штабу спричиняли не раз вибухи величезних міжнародних конфліктів.

Так, як нині представляється японсько-китайський конфлікт, — він може бути тою великою хмарою, з якої впаде лише розмірно дрібний дощ (смерть навіть тисячів воїків і цивільного населення не має для східних народів ніякого значіння, — так само дрібне пересушення політичних впливів на якомусь вирізку безкраїх просторів!), — а може теж спричинити потоп, що загорне три частини світа.

При поспованні шлунку, набуреннях травлення, несмаку в устах, болю у висках, горячі, запертому стільці, вомихах чи розпаленні, вже одна склянна природної гіркої води „Franciszka Józefa“ діє певно, швидко й додатно. Доматися в апт. і дрог.

3 волинської хроніки.

ПЕРШИЙ НАРОДНИЙ ДІМ НА ЛУЧЧИНІ.

Дня 20. вересня відбулося посвячення й відкриття першого на Луччині Народного Дому в с. Боголюбах. На це національно-культурне свято прибули з Луцька представники всіх повітових організацій. Бачили ми також на ньому представників доколичних сільських кооператив, Просвіт і кружків „Сільського Господаря“.

Представники як повітових, так і сільських організацій прибули просто до церкви, де урочисто Службу Божу правив свящ. Ясичук українською мовою при гарному співі місцевого хору, що робило на присутніх мило й зворушувало вражіння. Це вражіння збільчував самий внутрішній вигляд церкви: вгорі докола стін вивисана українською мовою ціла молитва „Отче наш“, а на передній стіні й деякі інші написи релігійного характеру.

По закінченні Служби Божої відбулася процесія до Народного Дому. Величаво була картина: гарна погода, маси народу, в повітрі повівають хоругви, попереду співає хор, а позаду оркестра з Жидичина пригравав „Боже Великий Єдиний“.

Але ось і Народний Дім. Стоїть він на високому місці посередині села. Та лише частина зібраних знайшла місце в досить великій залі. Отець Ясичук наразі посвячення Дому, а на закінчення сказав слово про обов'язок кооперативу з християнською любов'ю ближнього.

Почалася світська частина свята. На сцені засіла президія академії: голова філії „Просвіти“ п. Чмелюк, голова кооператива п. Журавський і голова Кружка „Сільського Господаря“ п. Ковальчук — усі місцеві селяни. Голова філії „Просвіти“, як найстаршої організації в селі (працює вже 10 років), відкрив академію гарним селянським словом. На підставі згоди представників повітових організацій перше привітальне слово було дано представникові найстаршої організації в повіті — повітовій „Просвіті“ — ц.

ТОРГОВЕЛЬНІ І КООПЕРАТИВНІ КУРСИ.

Як а опозиток в часописах довідуємося, в початком жовтня починається одинадцятий рік праці на торговельних і кооперативних курсах нашої однієї Торговельної Школи у Львові.

Як один з найстарших слухачів цих курсів, алячий на науку, яка дала мені гарне становище в одній з наших кооперативних централей, вважаю своїм обов'язком в нинішніх таких важких часах для нашої молоді звернути її увагу на ці курси.

Вони двоякі: один для тих, що покінчили бодай шість класів середньої школи, другий для абітурієнтів. На обох курсах вчать усіх торговельних предметів, як книговодства, ділової переписки, купецьких рахунків, науки про торгівлю, економії, господарської географії, стенографії та світових мов.

На курсі абітурієнтів вчать ще політичної арифметики і науки торговельного та промислового закону.

Крім цього подають на обох курсах науку кооперації, а саме історію і теорію кооперації та організації кооперативів. Це відрізняє корисно наші курси від інших того роду установ, бо завдяки науці кооперації наші курси стають спеціальною школою, яка дає освіту співробітникам наших кооперативів.

Як зауважимо, в намір поширити ці курси на другий рік виключно кооперативного знання. Колиб це сповнилося, то ми придбали би Школу, якої потребу віддавна відчуває наша кооперація, бо того роду установи нема в цілій Польщі.

Львів, 25. вересня 1931.

Юліян Галаревич,
секретар „Народної Торговлі“.

Д-р Маркіян Дзерович

повернув

і ординуватиме від дня 25/IX при вул.
Романовича 10/II. 1-5

ОСТАННІ ВІСТІ

ЗА ВІДБРАННЯ ПОМОРЯ ПОЛЬЩІ.

Париський кореспондент „Курера Варшавського“ повідомляє, що „Дейли Герелд“ і франц. „Oeuvre“ обговорюють справу польського Поморя. В „Oeuvre“ Торе пише, що годі не бути прихильником ненарушності кордонів, та треба, щоби Німеччина бодай на короткий час здержалася від домагання ревізії польських кордонів. „Дейли Герелд“ повідомляє з Вашингтону, що през. Гувер бажає, щоби Німеччина бодай покищо не домагалася ревіндикації польського Поморя, бо це суперечить політичній стабілізації Європи та її госп. uzдоровленню.

Б. ПРЕМ. СКЖИНСЬКИЙ ЗГИНУВ ТРАГІЧНОЮ СМЕРТЮ.

На самоходовім шляху Кротошин-Острів Великопольський згинув підчас авт. катастрофи наслідком контузій бувш. прем. Ол. Скжинський. Він виїхав був на дови біля Ченстохови з полк. Моравським, військом аташе три посольстві в Берліні. Автом кермував полк. Моравський. Він хотів виминути однокінний аів і авто перевернулося у рів. Ранений був теж стрілець Шиманський.

ВЕЛИКА ПОВІНЬ В КРАКІВСЬКОМУ ВОЄВІДСТВІ І НА ШЛЕСЬКУ.

Ріка Нихулина залила кілька домів у Райці. Ріка Скава залила шлях між Маковом і Сухою і частину сухоцької громади і нижче положені частини Макова. Загрожено 2 деревляні мости під Йондановом, Ожельцями, 2 в Макові і 2 в Сухій. Вода залила заліз. шлях Вадовиці Суха, в Зембріцях під водою 20 домів. Комунікація перервана з причини зірвання мосту. Ріка Раба й Мшанка загрожують заливом шляхів до Любомира. комунікація Краків-Закопане перервана. Ріка Каміниця Новойовська залила нижче положені частини Нового Санчу, комунікація з Криницею припинена, Дунаєць даліше прибирає. В бельському повіті прибрала Висла й залила 80 будинків, під Струменем підмила охоронний вал і його направляє пожежна сторожа. Ілониця залила шлях між Загребом і Лігожою, вилила теж Ясеничанка. Не вважаючи на брак дальших дощів ріки даліше прибирають й залили кілька сіл і містечок: Залубинці, Мисловиці, Ольшину, Велике Село, Куруки, Смолиці, Збитковичі, Живець, Заріче і Срумень. Разом залила повінь 700 домів і позбавила мешкання кілька тисячей людей.

СНІГ НА 3 І ПІВ МЕТРА.

У словачьких Татрах упав великий сніг. Біля Смоківця доходить до 1 м. висоти, в долині Замой до 2 і пів м., а навіть 3 і пів м.

Після смерти Мих. Галушинського.

ЖАЛІБНЕ ЗАСІДАННЯ ЕКЗЕКУТИВИ УНДО.

В п'ятницю, 25. вересня ц. р. в 5. годині пополудні відбулося жалібне засідання Екзекутиви Українського Національно-Демократичного Об'єднання, присвячене пам'яті Покійного члена ЦК УНДО і посла Михайла Галушинського. Засідання відкрив ред. Василь Мудрий. Він же виголосив і коротку жалібну промову, присвячену пам'яті незабутнього Покійника, яку учасники вислухали стоячи.

ЖАЛІБНЕ ЗАСІДАННЯ ГОЛ. ВИДІЛУ Т-ВА ПРОСВІТА.

В п'ятницю в 7. год. вечором, 25. ц. м., відбулося жалібне засідання Головного Виділу Т-ва „Просвіта“, присвячене в цілості пам'яті свого Голови Пок. Михайла Галушинського та похоронам його тілних останків. Жалібну промову виголосив на засіданні проф. д-р Іван Брик. Промову вислухали присутні стоячи, почім усталено подробиці, зв'язані з похоронами.

ЖАЛІБНЕ ЗАСІДАННЯ ПРЕДСТАВНИКІВ УСІХ ЦЕНТРАЛЬНИХ УСТАНОВ У ЛЬВОВІ.

В п'ятницю, 25. ц. м. в 6. годині вечором відбулося жалібне засідання представників усіх українських національних, як культурних, загально громадських так і економічних установ, присвячене пам'яті великого громадянина Пок. Михайла Галушинського. Відповідну промову виголосив урядуючий тепер заступник голови „Просвіти“ проф. д-р Іван Брик. Промову вислухали присутні стоячи, почім обговорювали справи, зв'язані з похоронами.

КОМУНІКАТ ГОЛ. ВИДІЛУ Т-ВА „ПРОСВІТА“.

Нестало між нами Великого Провідника. Учителя й Громадянина та заслуженого Голови нашого Т-ва бл. п.

МИХАЙЛА ГАЛУШИНСЬКОГО.

В глибокому горю звизавмо ціле громадянство віддати поклін Тіням Незабутнього Покійника.

На знак нашої жалоби й смутку звизавмо філії й читальні „Просвіти“ вшанувати пам'яті Покійного Голови жалібними засіданнями, взяти участь у похороні через своїх відпоручників, та адержатися до 10. жовтня ц. р. від влаштування забав.

Похорон бл. п. Голови відбудеться в неділю, 27. вересня ц. р. в год. 14. з дому жалоби при вул. Чарнецького 24. на Личаківський цвинтар.

Устава й порядок походу:

1) Шкільна молодь, відпоручники філій та читальень, установи, організації і т. д., що беруть корпоративну участь у похороні, збираються в 1-й год. попол. на Ринку. Всі особи, що не мусять бути коло дому жалоби, просимо збиратися також на Ринку.

2) Коло дому жалоби (вул. Чарнецького 24) збираються: Гол. Виділ Т-ва, Парляментарна Репрезентація, представники краєвих центральних установ, відпоручники з вінками, хори і духовенство.

Для збереження порядку просимо повинуватися зарядженням впорядчиків.

АРЕШТУВАЛИ СКАРБ. СЛУЖБОВЦІВ.

У скарбовім уряді в Хелмжі у зв'язку з критиком надужити арештували секретаря того уряду та секвестратора. Управителя уряду не могли арештувати, бо він виїхав мабуть у Варшаву. Даліше слідство виявило, що службовики ті кривдили дуже податників.

ПРЕМ. ЛЯВАЛЬ ІДЕ ДО ВАШІНГТОНУ.

Француська рада міністрів однодушно признала вагу запрошення, яке през. Гувер прислав фр. прем. Лявалеві. Ляваль дав прихильну відповідь на запрошення.

ПЕРЕХОДЯТЬ ДО УРЯДОВОГО ТАБОРУ.

Льондонські часописи повідомляють, що 20 послів із опозиції Лейбур Парті, у цьому два б. міністри, на днях перейдуть до урядового табору. Це зменшило би можливість оголошення парл. виборів у недалекій будучині.

На понеділок скликали мін. раду. Здогадуються, що вона ухвалить постанову в справі виборів. Мекдональд вернув у Лондон 25. вересня і вже був на Давінтстрит. Король приїждить у Лондон у віаторок.

УПАДОК БЕРЛІНСЬКОГО БАНКУ.

Банк С. Шенебергера й Сп. в Берліні й Амстердамі спинив виплати. Банкруцтво повстало з причини зниження англійського фунта. Кілька інших великих банків борються з труднощами й не можуть впорядкувати своїх справ. Несподівано підскочили ціни збіжжя протягом одного дня на 8 марок на тоні. Запас золота Німецького Банку зменшився протягом останнього тижня на 56.000.000 мін. марок.

Просимо українське громадянство Львова і краю, що візьме участь у похоронах бл. п. Михайла Галушинського, підчинитися у всьому впорядкам. В похоронному поході слід іти чвірками (чи шітками), а не гурмами чи гуртами, як це у нас, на жалі, часто водиться, що викликає у кожній культурній людині просто агірення. Сподіємося, що похорони пок. М. Галушинського стануть справжньою маніфестацією нашого зорганізованого громадянства і будуть гідним актом влчності й пієтзму для праці й заслуг Помершого.

ДО ВСІХ ЧИТАЛЕНЬ ФІЛІЙ Т-ВА „ПРОСВІТА“ ІМ. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ.

Похорони тілних останків бл. п. Михайла Галушинського, голови Товариства „Просвіта“, відбудуться дня 27-го вересня 1931 р. з дому жалоби при вул. Чарнецького (дім Н. Т. Шевченка) ч. 24.

Виділ філії звизав виділи всіх підчинених читальень разом з членами тих-же читальень, а також усіх членів філії „Просвіта“ ім. Шевченка до участі в похоронах.

Збірка читальняних членів з їх виділами і членів виділу філії в ринку коло дому Т-ва „Просвіта“ в год. пів до 2-гої.

Виділ Філії „Просвіти“ ім. Шевченка у Львові

Замість вінця на могилу покійного голови Михайла Галушинського зложили на Т-зо „Просвіта“ на своєму жалібному засіданні члени Виділу такі датки: д-р І. Брик 10 зол., інж. М. Творило 10, Вол. Децикевич 10, д-р М. Гнатишак 5, Ір. Павликовська 10, В. Мудрий 5, Л. Турчин 5, Е. Тишинська 5, Омелян Терлецький 5, о. Петро Хомин 5, інж. М. Хроноват 5, Мих. Таранько 10, Яр. Колтунюк 10, мгр. І. Теслюк 5, д-р Мих. Терлецький 10, С. Магалаєс 5 зол.

В суботу вечором в годині 6. відправиться над тілом Пок. Мих. Галушинського Панахида.

ПОСМЕРТНІ КЛЕПСИДРИ УКРАЇНСЬКИХ УСТАНОВ.

На мурах міста Львова появилися ілякати від таких установ: 1) Ц. К. УНДОб'єднання 2) „Просвіти“, 3) „Дністра“, 4) Наук. Т-ва м. Шевченка, 5) Гол. Ради Українського Католицького Союзу, 6) Видавничої С-ки „Діло“, 7) Службовиків „Просвіти“, 8) сімї Покійника, 9) Гол. Ради Т-ва Опіки над Українськими Емігрантами, 10) Української Парл. Репрезентації.

КОНДОЛЕНЦІЙНА ТЕЛЕГРАМА ГОЛ. ББ. В. СЛАВК ПІСЛЯ СМЕРТИ ПОС. ГАЛУШИНСЬКОГО.

Гол. ББ. В. Славек вислав кондоленційну телеграму такого змісту: „Адвокат д-р Мик. Галушинський, Львів. На руки Пана Доктора пересилаю для сімї пок. Михайла Галушинського слова глибокого співчуття з причини болісного удару. Та важка втрата діткнула також і всіх тих, котрі на чистих і ідейних спонуках його громадянської праці будували надії і на скріплення жадою згідливого співжиття обох народів.“

МОДНІ БЛАВАТНІ ТОВАРИ для ПАНЬ!

Мужеські сукна — Полотна — Коци

СТАХЕВИЧ і АБРИСОВСКИ

Львів, Ринок — ТРИБУНАЛЬСЬКА 1.

ОКУПАЦІЯ МАНДЖУРІІ ПОКІНЧЕНА.

Більшовицькі кореспонденти повідомляють зі Шангаю, що японські війська зайняли всі залізниці в півд. Манджурії і тепер укріплюються в тих околицях. Японці вислали більші війська відділи на кордоні центр. Монголії. Отаман Семйонов приїхав до Мукдену, щоби обговорити з там. владою даліше існування російської еміграції й військової організації в Манджурії.

ТЯЖКО БОРОТИСЯ З ПАЧКАРЯМИ.

Біля Таліна наступив вибух моторового човна, яке вибралося на море для пошування пачкарів алькоголю. Човно в одній хвилині затонуло, лише капітана врятувало рибальське човно. Капітан виврався негайно знову іншим човном, щоби ствердити причину катастрофи. Колиж човно його найшлося на місці катастрофи, наступив знову вибух. Частина залогів урятований передіше капітан затонули, решту врятували. Загалом згинуло 9 людей. Здогадуються, що це була пімста пачкарів, які незамітно на обох човнах підложили годинникові бомби.

Міщенко.

„Маслосоюз“ платити кооперативам дня 25. IX. 1931. за масло експортне і десертне пріма — 1 зол., літру молока 19—20 сот., літру сметани 1:10 зол., сопу зепі 5:80 зол.

В цю неділю грають за мистецтво Ліги: Лехія—Висла у Львові, Краковія—Погонь у Кра-

Таксамо підупала ужгородська „Русь“—після початкових успіхів. У змаганнях чем. аматорів „Русь“ програла з „Братиславою“ на П гриші 5:0, а у себе дома ремісувала з нею 2:2. Знов-же минулої неділі чем. репрезентаційна 11-ка з Праги перемогла репрезентацію з Ужгороду, в якій були з більшої частини гравці „Руси“, 5:0 (3:0). А треба знати, що репрезентація Праги, вислана до Ужгороду, не була найсильніша, бо в тому дні чехи розіграли аж шість змагань міжнародного або міжміського характеру.

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26